

9.1.2024 - Неділя 15-та по Зісланні Святого Духа. Початок індикту, нового року Пам'ять прп. Симеона Стовпника і матері його Марти Собор Пресв. Богородиці, що в М'ясилах.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 6): Ангельські сили на гробі Твоїм* і сторожі омертвіли;* Марія ж стояла при гробі,* шукаючи пречистого тіла Твого.* Полонив Ти ад і, не переможений від нього,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Тропар (глас 1): Радуйся, обрадованная, Богородице Діво,* пристане й заступнице роду людського,* бо з тебе воплотився Ізбавитель світу;* ти бо єдина єси Мати і Діва, присноблаговословенна і препрославлена.* Моли Христа Бога, щоб мир дарував усій вселенні.

Тропар (глас 1): Терпіння стовп був ти,* наслідуючи праотців, преподобний.* Йова в страстях, Йосифа в спокусах,* і, будши в тілі, безплотних у житті, Симеоне, отче наш.* Моли Христа Бога, щоб спаслися душі наші.

Кондак (глас 6): Животворною рукою Життєдавець, Христос Бог,* воскресив з темних безодень всіх померлих* і подав воскресіння людському родові.* Він бо усіх Спаситель,* воскресіння, життя і Бог усіх.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 2): Вишнього шукаючи і з вишніми єднаючись,* ти стовп учинив колесницею вогненною;* тому співбесідником ангелів стався ти,* преподобний, з ними неперестанно молячись Христу Богу за всіх нас.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): У вишніх живеш, Христе Царю,* всього видимого і невидимого Творче і Будівнику.* Ти дні і ночі, времена і літа сотворив,* благослови нині вінець року,* збережи й охорони в мирі благовірний народ, і город, і людей Твоїх,* многомилостивий.

Прокімен (глас 6): Спаси, Господи, людей Твоїх* і благослови спадкоємство Твоє (Пс 27,9).
Стих: До Тебе, Господи, взиватиму; Боже мій, не відвертайсь мовчки від мене (Пс 27,1).

Прокімен (глас 3):

Великий Господь наш і велика сила Його,* і розумові Його немає міри (Пс 146,5).

Апостол: (2 Кр 4,6-15):

Браття і Сестри, Бог, який сказав: «Нехай із темряви світло засяє», – він освітлив серця наші, щоб у них сяяло знання Божої слави, що на обличчі Ісуса Христа. А маємо цей скарб у глиняних посудинах, щоб було видно, що велич сили є від Бога, а не від нас. Нас тиснуть звідусіль, але ми не пригноблені; ми в труднощах, та ми не втрачаємо надії; нас гонять, та ми не покинуті; ми повалені, та не знищені. Увесь час носимо в тілі мертвоту Ісуса, щоб і життя Ісуса в нашій житті було явним. Нас бо увесь час живими віддають на смерть із-за Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у нашій смертній тілі. І так смерть діє в нас, а життя у вас. Та мавши той самий дух віри, про який

написано: «Я вірував, тому й говорив», – то й ми віримо, тому й говоримо; бо знаємо, що той, хто воскресив Господа Ісуса, – воскресить і нас з Ісусом і поставить з вами. Бо все це ради вас, щоб розмножена благодать через багатьох збагатила подяку на славу Божу.

(1Тм 2,1-7) (Індикта): Браття і Сестри, передусім, отже, благаю, щоб відбувалися прохання, молитви, благання, подяки за всіх людей, за царів і за всіх тих, що стоять при владі, щоб нам тихо та спокійно вести життя з усією побожністю та пристойністю. Це добре й приємне в очах нашого Спаса Бога, який хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння правди. Один бо Бог, один також і посередник між Богом та людьми – чоловік Христос Ісус, що дав себе самого як викуп за всіх: свідоцтво свого часу, на що я був поставлений проповідником та апостолом, – правду кажу, не обманюю, – учителем поган у вірі й правді.

Апостол: (Кл. 3,12-16) (преподобному): Браття, отож, зодягніться, як Божі вибранці, святі та улюблені, у щире милосердя, добротливість, покору, лагідність, довготерпіння. Терпіть один одного, і прощайте собі, коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос вам простив, робіть так і ви! А над усім тим зодягніться в любов, що вона союз досконалости! І нехай мир Божий панує у ваших серцях, до якого й були ви покликані в одному тілі. І вдячними будьте! Слово Христове нехай пробуває в вас рясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!

Алилуя (глас 6): Стих: Хто живе під охороною Всевишнього, під покровом Бога небесного оселиться (Пс 90,1). Стих: Скаже він Господеві: Ти заступник мій і пристановище моє, Бог мій, на котрого я надіюся (Пс 90,2). Стих: Тобі належить пісня, Боже, в Сіоні і Тобі воздається молитва в Єрусалимі (Пс 64,2). Стих: Ти благословиш вінець року благости Твоєї, Господи (Пс 64,12). Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді його дуже любі йому (Пс 111,1).

Євангеліє: (Мт 22,35-46):

В тому часі один закончитель приступив до Ісуса і: спитав його, спокушаючи: “Учителю, котра найбільша заповідь у законі?” Він же сказав до нього: “Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю: це найбільша й найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби ближнього твого, як себе самого. На ці дві заповіді весь закон і пророки спираються.” Коли фарисеї були вкупі, Ісус спитав їх: “Що ви думаєте про Христа? Чий він син?” Кажуть йому: “Давидів.” Він до них мовить: “Як же Давид у надхненні називає його Господом, кажучи: Господь промовив Владиці моєму: Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів тобі під ноги. Коли, отже, Давид його Господом називає, то як він може бути його сином?” І ніхто не міг йому відповісти й слова, і від того дня ніхто не важився більше його запитувати.

(Лк 4,16-22) (Індикта): Того часу, прибув Ісус у Назарет, де був вихований, увійшов своїм звичаєм суботнього дня в синагогу й встав, щоб читати. Йому подано книгу пророка Ісаї, і, розгорнувши книгу, він натрапив на місце, де було написано: “Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.” А згорнувши книгу, він віддав її слугі та й сів. Очі всіх у синагозі були пильно звернені на нього. І він почав до них говорити: “Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.” Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: “Чи ж він не син Йосифа”?

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * Ти благословиш вінець року* благости Твоєї, Господи (Пс 64,12). * В пам'ять вічну буде прадедник,* злих слухів не убоїться (Пс 111,6-7). Алилуя (х3)